

4.
Då fick mitt hjerta lif
Af kärlek jätte blodet,
Jag fick fatt min skönas hand
Och hälsade på modet,
Se'n jag sade: ja min ros,
Mitt hjerta står i låga,
Aldrig blir jag lyckelig
Om jag ej er får äga.

5.
Swad hände, io med nåd
Hon upptog mina böner,
Bad mig vänligt sitta ner
I blomster-ängen gröner
Der vi ewig trohets-ed
A omse sidor swore,
Foglarne upp öfwer oss
De till den vittnen wore.

6.
Rikedom, skönhet, dygd ja mer
Min Kloris till mig förde,
Sälla stund, och hjertat ler —
Mitt tal dess hjerta rörde.
Något mer jag nämna vill
Om lyckan min, den blida:
Kloris hwilar wid mitt bröst,
Och jag wid hennes sida.

SEDERHOLM,
Elméns och Granbergs Tryckeri, 1827.
Hörnet af Stortorget och Kälbrinken.

GS 366

Emma min Wän.

Stunden
bortilar;
men icke min smärta.
Lunden
han hwilar;
men icke mitt hjerta.
O Emma! din wän,
skall han wänta dig än? ;

Hanen
hörs siunga
sitt wäktaregwäde;
swanen
ses gunga
på sjön med de spåde.
O Emma! din wän
skall han wänta dig än? ;

Wänan
sig faster
i böljornas stöte;
rodnan
framhastar

att sira vårt möte.
O Emma! din vän
skall han wänta dig än? ;

Böjen
er, lindar!
Jag ser nu min Emma.
Dröjen,
I vindar!
Jag hör hennes stämman.
Natur! kom och wig,
wig min Emma och mig. :,,

Dufwan
bland flippor
vår brudsång ju qvåder;
tufwan
med sippor
vår brudsång beflåder.
Natur! kom och wig,
wig min Emma och mig. :.,:

Solen
framdansar,
löst bröllopet's tårnor;
polen
befransar
vår brudpell med stjernor.
Natur! kom och wig,
wig min Emma och mig. ;.

Allt hwad på jorden finns,
 Till kärlek mig uppväcker,
 Glickan den jag såg i går,
 Hon war båd' skön och tåcker
 Hon med sina får gick wall,
 Och sjöng en herrlig wisa,
 Elden tändes i mitt bröst,
 Och brinner utan lisa.

2.

Men se'n hon war sin kos
Och skogen henne gömde,
Hela dagen sötte jag
Och hela natten drömde
Swart den tåcka Nympfen for
Tog wägen eller hamna,
Uti sömnen tycktes mig:
Att henne jag omfamna.

3.

Men då jag vaknade,
Och ensam fanns i sängen
Wardt jag ledsen, steg strax upp
Sprang ut fring hela ången;
Sökte den jag saknade
Och ändtligt sent omsider,
Henne fann, der månen upp
Och solen nederstrider.